

PARAULES DE VIDA

Jornada Mundial de la Pau

El passat 1 de gener, coincidint amb el començament de l'any nou vam celebrar la Jornada Mundial de la Pau, un dia que des de l'any 1968 per iniciativa del papa sant Pau VI dediquem a pregar per aquesta intenció. En el lema triat per aenguany el papa Francesc vol recordar al nostre món que la bona política és la que està al servei de la pau. Tots els homes de bona voluntat que treballen pel bé de la societat, i d'una manera especial els qui es declaren catòlics i volen viure aquesta missió com un compromís que neix de la fe, no han d'oblidar que són ells els primers que tenen la responsabilitat de construir la pau com a bona notícia per a un futur en el que cada ésser humà sigui respectat en la seua dignitat i els seus drets. Si mirem la realitat que ens envolta, crec que el missatge del Papa és d'una gran actualitat, perquè si els qui se senten cridats a prestar el servei de la política fan seus els principis ètics i morals que el Sant Pare ens recorda, la vida de la nostra societat es dignificarà.

La dignitat de l'acció política té el seu fonament en les motivacions que han d'inspirar als qui es dediquen a ella, que no poden ser altres que el desig de treballar pel bé comú de tots els ciutadans i del conjunt de la societat. Per això, qui es dedica a la política ha de saber que està cridat a viure una espècie de renúncia a cercar els seus propis interessos. No serà mai un constructor de la pau qui actua pensant només en la defensa dels seus interessos personals i del seu partit. Si la cerca del bé comú exigeix a tots els ciutadans una renúncia a anteposar el bé propi al del conjunt, els polítics

són els primers que estan cridats a actuar amb exemplaritat.

La política serà un camí per a la pau si els dirigents de la societat se serveixen del diàleg com a instrument en la vida de les institucions. L'autèntic diàleg neix de la veritat; evita que les legítimes diferències que pugui haver-hi entre els diferents projectes arriben a convertir-se en divisions irreconciliables; suposa el rebuig a l'ús de tot tipus de violència verbal en el funcionament de les institucions; està obert a les raons de l'adversari; i en un sistema democràtic en el qual es parteix d'unes regles consensuades per la majoria, implica l'exigència de no desqualificar globalment com a anti-democràtic a qui pensa d'una manera diferent. En

una societat com la nostra, en la qual existeix un respecte als drets i llibertats fonamentals de les persones, no serveixen a la pau aquells que, per acció o omissió, toleren o justifiquen actituds o actes que poden portar a admetre la legitimitat de la violència per a la consecució dels propis objectius.

La política és un mitjà per a la pau si els qui es dediquen a ella no oblidem que l'objectiu que han de perseguir no és altre que treballar per una societat justa; i que la justícia únicament és possible allí on són respectades totes les persones independentment de la seua manera de pensar, i on les més vulnerables són les primeres a ser protegides i ajudades.

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

L'Evangelí de la Salut

L'experiència de malaltia i patiment és una experiència intrínsecament humana, però a la vegada intrínsecament espiritual i religiosa; ens posa en contacte amb la pròpia vulnerabilitat i fragilitat davant del patiment, però també amb la força sanant de la fe i de les creences; de la solitud en la malaltia, ens apropa molts cops al consol, a l'exercici de l'art de cuidar, acollir, acompanyar. Per que hi ha formes sanes de viure la malaltia i formes molt maltesses de viure la salut.

Avui en dia, el mot «salut» està de moda, és un lema publicitari per vendre tota de mena de productes, dona lloc a revistes monogràfiques, i és la penyora actual per la que fem els més inversemblants sacrificis. Més enllà de modes, Crist ens transmet una nova aproximació a la vivència de la salut de forma in-

tegral, lligada inexorablement al nostre projecte de vida i de plenitud. La força sanant de Jesús no és un fet anecdòtic o marginal, sinó és un dels eixos centrals i més característics del seu missatge. Per que Jesús ens revela un Déu de la salut, la sanació i la salvació, l'itinerari de salut com itinerari de vida plena, l'Evangelí de la Salut.

És important interpel·lar-nos de quina salut ens parla Jesús i amb quines actituds de curació s'atansa als malalts o deixa que se li apropin. Jesús no cura sols malalties, cura persones i les retorna al servei als altres, a la comunitat a la vida, no és sols treure la malaltia sinó que les curacions de Jesús, impliquen un canvi de vida integral: una sanació.

Sentir-se tocat per Jesús és sentir-se transformat, de forma integral, plena i profunda. De trobar segure-

tat enfront de la incertesa, comprensió enfront de la desorientació, confiança enfront de l'amenaça, estima enfront de la fragilitat, sentit enfront de la percepció de caos.

Sanar no és sols quedar-se sense una malaltia i la persona queda curada. La sanació implica la transformació de la persona, passant d'impur a digne, d'exclòs a inclòs, d'inútil a servidor, d'allunyat a testimoni.

Més enllà de la guarició de les dolències o la desaparició de les lesions, Jesús toca a tota la persona, i a partir d'aquesta experiència la persona queda transformada, sanada.

Montserrat Esquerda
Directora de l'Institut Borja de Bioètica
i Delegada de Salut del Bisbat de Lleida

PALABRAS DE VIDA

Jornada Mundial de la Paz

El pasado 1 de enero, coincidiendo con el comienzo del año nuevo celebramos la Jornada Mundial de la Paz, un día que desde el año 1968 por iniciativa del papa san Pablo VI dedicamos a orar por esta intención. En el lema elegido para este año el papa Francisco quiere recordar a nuestro mundo que la buena política es la que está al servicio de la paz. Todos los hombres de buena voluntad que trabajan por el bien de la sociedad, y de un modo especial los que se declaran católicos y quieren vivir esta misión como un compromiso que nace de la fe, no deben olvidar que son ellos los que tienen la responsabilidad de construir la paz como la buena noticia para un futuro en el que cada ser humano sea respetado en su dignidad y sus derechos. Si miramos la realidad que nos rodea, creo que el mensaje del Papa es de una gran actualidad, porque si quienes se sienten llamados a prestar el servicio de la política hacen suyos los principios éticos y morales que el Santo Padre nos recuerda, la vida de nuestra sociedad se dignificará.

La dignidad de la acción política tiene su fundamento en las motivaciones que deben inspirar a quienes se dedican a ella, que no pueden ser otras que el deseo de trabajar por el bien común de todos los ciudadanos y del conjunto de la sociedad. Por ello, quien se dedica a la política debe saber que está llamado a vivir una especie de renuncia a trabajar por sus propios intereses. No será nunca un constructor de la paz quien actúa pensando sólo en la defensa de sus intereses personales y de su partido. Si la búsqueda del bien común exige a todos los ciudadanos una renuncia a anteponer el bien propio al del conjunto, los políticos son los primeros que están llamados a actuar con ejemplaridad.

La política será un camino para la paz si los dirigentes de la sociedad se sirven del diálogo como instrumento en la vida de las instituciones. El auténtico diálogo nace de la verdad; evita que las legítimas diferencias que pueda haber entre los distintos proyectos lleguen a convertirse en divisiones irreconciliables; supone el rechazo al uso de todo tipo de violencia verbal en el funcionamiento de las instituciones; está abierto a las razones del adversario; y en un sistema democrático en el que se parte de unas reglas consensuadas por la mayoría, implica la exigencia de no descalificar globalmente como antidemocrático a quien piensa de un modo distinto. En una sociedad como la nuestra, en la que existe un respeto a los derechos y libertades fundamentales de las personas, no sirven a la paz quienes, por acción u omisión, toleran o justifican actitudes o actos que pueden llevar a admitir la legitimidad de la violencia para la consecución de los propios objetivos.

La política es un medio para la paz si quienes se dedican a ella no olvidan que el objetivo que deben perseguir no es otro que el de trabajar por una sociedad justa; y que la justicia únicamente es posible allí donde son respetadas todas las personas independientemente de su manera de pensar, y donde las más vulnerables son las primeras en ser protegidas y ayudadas.

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Confirmacions a Tivissa

La Parròquia de Sant Jaume apòstol de Tivissa va estar de festa el 17 de novembre de 2018, perquè 8 joves de la nostra comunitat rebien de mans del Sr. Bisbe, Mons. Enrique Be-

navent, el sagrament de la Confirmació.

Va ser una celebració molt viscuda i participada.

El Sr. Bisbe va exhortar als joves confirmats a seguir Crist i ser testimonis que el millor regal és la fe en Crist i la trobada personal amb Ell. En finalitzar la celebració es va fer la fotografia de grup i uns obsequis al nostre Pare i Pastor i també als catequistes.

Mn. Rubén Garcia

Romeria de l'Arxiprestat de la Terra Alta a Montserrat

En arribar el tercer cap de setmana de novembre, després de collir el raïm, l'Arxiprestat de la Terra Alta té els ulls posats a Montserrat.

Aquest any foren els dies del 16 al 19 de novembre. 150 persones vam estar als peus de la Morene-

ta per pregar, conviure amb els monjos i donar gràcies per tantes coses, sense oblidar-nos dels malalts i els que no van poder venir.

Les eucaristies, confessions, Vetlla a Santa Maria, laudes, rosari i Vespres van ser el nostre ali-

ment espiritual i la Missa Conventual amb l'ofrena dels productes de la Terra Alta el nostre compromís de compartir. I amb el Virolai del diumenge 19 vam dir fins a l'any vinent si a Déu plau.

Mn. Jordi Centelles
Arxiprest de la Terra Alta

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Sant Pau ens dona un consell molt pràctic per tal de conservar la unitat: "suportar-se mútuament amb amor"» (27 d'octubre).

@Pontifex: «El futur el faràs tu amb les teves mans, amb el teu cor, amb el teu amor, amb les teves passions, amb els teus somnis. Amb els altres» (27 d'octubre).

@Pontifex: «Voldria dir als joves: disculpeu-nos si sovint no us hem escoltat; si, en comptes d'obrir-vos el cor, us hem omplert les orelles» (28 d'octubre).

@Pontifex: «La fe és vida: és viure l'amor de Déu que ens ha canviat l'existència. La fe és qüestió de trobada, no teoria» (28 d'octubre).

La persona gran, cridada a la santedat

El cicle de conferències organitzades pel moviment Vida Creixent va celebrar el 21 de novembre a l'Espai Patronat la primera xerrada del curs 2018-2019. Les tres xerrades d'aquest any estan emmarcades dintre el títol «Estem cridats a la santedat... i també la gent gran». La primera xerrada va anar a càrrec del seu consiliari diocesà Mn. Joan Bajo.

Mn. Bajo exposà el tema corresponent al primer trimestre: «La persona gran cridada a la santedat en si mateixa». Com diu el papa Francesc «a una unió més íntima amb Jesús». Destacà diferents aspectes en el camí de la santedat, entre els quals com aconseguir-la, quina és la missió de l'home en Crist o d'as-

pectes com la integritat del jo, enfront de la desesperació. També es va parlar de la llibertat de volun-

tat, el desig de santificació i el sentit de la vida enmig de qualsevol circumstància com a pilars de l'ésser humà.

La xerrada continuà centrant-se en aspectes com l'enfortiment de la fe en la persona gran o la necessitat de reconciliació, en el sentit que revisar el passat pot portar a l'acció en el present. Cal descobrir una necessitat de reconciliació, de cercar el perdó i fer-lo arribar als altres.

Diu el papa Francesc que «el camí de la santedat és senzill. No mirar cap enrere, sinó sempre endavant». En acabar la xerrada, vam donar gràcies a Mn. Joan Bajo per la importància del tema tractat i per la senzillesa i metodologia en exposar les idees. El dia 20 de febrer ens retrobarem per a la segona xerrada del curs.

Maria Joana Querol

Es repara la teulada de l'església de Sant Joan Baptista d'Horta de Sant Joan

L'església de Sant Joan Baptista d'Horta de Sant Joan està en obres. El Bisbat de Tortosa i la parròquia destinen 33.000 euros als treballs de reparació de la teulada d'aquest edifici històric. Amb aquesta obra es canvia tota la vora de llevant de la coberta de teula i la vora de la zona de l'absis. L'aigua ha fet malbé amb el pas del temps les puntes de les biguetes i les llates. De les biguetes, se n'han trobat dues en mal estat.

L'església de Sant Joan Baptista d'Horta de Sant Joan va començar a ser construïda a principis del segle XIV, però els treballs es van allargar fins al segle XVI. Inclosa en l'Inventari del Patrimoni Arquitectònic de Catalunya, aquesta construcció és d'estil gòtic amb una sola nau i compta amb una capçalera poligonal, cinc capelles laterals i finestralso ogivals. A l'interior també s'hi pot con-

templar un cor elevat sobre una volta molt rebaixada, d'estil gòtic tardà. A l'exterior destaquen els contraforts esglaonats que sobresurten de

la construcció, i el campanar d'espadanya, que va ser remodelat al segle XVII. A mitjans del segle XX l'església va ser objecte d'una restau-

ració, durant la qual es va descobrir la pedra traient el guix que la tapava i es van instal·lar els actuals vitralls.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

7. □ Dilluns (lit. hores: 2a setm.) [1Jo 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17. 23-25]. Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes; sant Julià de Toledo, bisbe; santa Virgínia, mr.; sant Crispí, bisbe; sant Tell, abat; beata Justa d'Oliveira Liudalva, vg. i mr.

8. □ Dimarts [1Jo 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44]. Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les; sant Pere Tomàs,

bisbe (carmelità); sant Llorenç Justinià, bisbe.

9. □ Dimecres [1Jo 4,11-18 / SI 71 / Mc 6,45-52]. Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.; sant Andreu Corsini, bisbe (carmelità); santa Marciana, vg. i mr.

10. □ Dijous [1Jo 4,19-5,4 / SI 71 / Lc 4,14-22]. Sant Agató, papa (sicilià, 678-681), sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà; beat Gregori X, papa (1271-1276).

11. □ Divendres [1Jo 5,5-13 / SI 147 / Lc 5,12-16]. *Urgell*: Beata Ana M. Janer i Anglarill, vg.; sant Higini, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg., beats Gonçal d'Amarante i Bernat Scammacca, prevs. dominicans.

12. □ Dissabte [1Jo 5,14-21 / SI 149 / Jo 3,22-30]. Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.; sant Martino de Lleó, prev.; sant Victorià, bisbe; sant Antoni Maria Puc-

ci, prev. servita; santa Cesarina, vg.; sant Bernat de Corleone, rel. caputxi; beat Pere Francesc Jamet, prev.; sant Elred, abat cistercenc.

13. □ Diumenge vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 3a setm.) [Is 42, 1-4.6-7 / SI 28 / Fets 10,34-38 / Lc 3,15-16.21-22 (o bé: Is 40,1-5.9-11 / SI 103 / Tt 2,11-14;3,4-7 / Lc 3,15-16.21-22)]. Sant Hilari (†367), bisbe de Poitiers i dr. de l'Església; sant Gumersind, mr.; santa Verònica de Benasco, vg.

Epifania del Senyor (C)

COMENTARI

Jesucrist Salvador de tots els pobles de la terra

La festa d'avui coneguda popularment com el «dia dels Reis» la litúrgia l'anomena «l'epifania (manifestació) del Senyor». És el sentit d'aquesta festa: Déu que, en Jesucrist, es manifesta com a Salvador a tot els pobles. Ho diu clarament Pau en la segona lectura: *Per una revelació he conegut el misteri secret, que els homes no havien conegut en les generacions passades tal com ara Déu l'ha revelat. El secret és aquest: que des d'ara per l'evangeli, tots els pobles, en Jesucrist tenen part en la mateixa herència, formen un mateix cos i comparteixen la mateixa promesa.*

En altres paraules avui celebrem que Déu ha manifestat el seu amor i la seva elecció a tots els homes i dones del món, no només als del poble escollit. Tots estan cridats a participar d'un mateix cos, del mateix poble. És l'epifania de Déu al món. El nostre Déu estima tots els homes i dones de la terra.

Per això ja Isaïes exclama meravellat, adreçant-se a Jerusalem: *Els pobles s'acosten a la teva llum, els reis busquen la claror de la teva albada. Alça els ulls i mira al teu entorn: tots aquests s'apleguen per venir cap a tu; porten de lluny els seus fills, duen als braços les teves filles.* Originalment el text feia referència al retorn a Jerusalem dels exiliats però té una dimensió messiànica que ens permet aplicar-lo a Crist en qui es realitza plenament la profecia: Ell és la llum de tots els pobles de la terra i tothom busca aquesta llum.

I aquest és el sentit de l'evangeli amb la narració dels mags que venen d'Orient (per tant, no són del poble escollit) i que descobreixen en Jesús al Déu (encens) fet home (mirra) i al Rei del món (or). *Prostrats a terra (senyal d'adoració), li prestaren el seu homenatge. Van obrir llavors les seves arquetes per oferir-li: or, encens i mirra.* Ells representen tots els pobles de la terra als quals Déu s'ha revelat. Però ells, al contrari d'Herodes, el van saber buscar i per això el van trobar. Cal buscar la llum de Betlem.

Mn. Jaume Pedrós

► Lectura del llibre d'Isaïes (Is 60,1-6)

Alça't radiant, Jerusalem, que arriba la teva llum i sobre teu clareja com l'alba la glòria del Senyor. Mentre les tenebres embolcallen la terra, i fosques nuvolades cobreixen les nacions, sobre teu clareja el Senyor i apareix la seva glòria. Els pobles s'acosten a la teva llum, els reis busquen la claror de la teva albada. Alça els ulls i mira al teu entorn: tots aquests s'apleguen per venir cap a tu; porten de lluny els teus fills, duen als braços les teves filles. Tota radiant i meravellada veuràs amb el cor eixamplat com aboquen damunt teu els tresors del mar i porten a casa teva la riquesa de les nacions. Et cobriran onades de camells, dromedaris de Madián i d'Efà; tots venen de Sabà portant or i encens i cantant la grandesa del Senyor.

► Salm responsorial (71)

R. *Tots els pobles, Senyor, us faran homenatge.*

► Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 3,2-3a.5-6)

Germans, segurament heu sentit dir que Déu m'ha confiat la missió de comunicar-vos la seva gràcia: per una revelació he conegut el misteri secret, que els homes no havien conegut en les generacions passades tal com ara Déu l'ha revelat per l'Esperit als sants apòstols de Crist i als profetes. El secret és aquest: que des d'ara, per l'evangeli, tots els pobles, en Jesucrist, tenen part en la mateixa herència, formen un mateix cos i comparteixen la mateixa promesa.

► Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 2,1-12)

Quan va néixer Jesús a Bet-Lèhem de Judea, en temps del rei Herodes, vingueren d'Orient uns mags i, en arribar a Jerusalem, preguntaven: «On és el rei dels jueus que acaba de néixer? Hem vist com s'aixecava la seva estrella i venim a presentar-li el nostre homenatge.» El rei Herodes i tota la ciutat de Jerusalem s'inquietaren en sentir aquestes noves. Herodes convocà tots els grans sacerdots amb els lletrats del poble i els preguntava on havia de néixer el Messies. Ells respongueren: «A Bet-Lèhem de Judea. Així ho escriu el profeta: "Bet-Lèhem, terra de Judà, no ets de cap manera la més petita entre les famílies de Judà, perquè de tu sortirà un príncep que pasturarà Israel, el meu poble".» Llavors Herodes cridà secretament els mags i s'informà ben bé del moment en què s'havia aparegut l'estrella. Després els encaminà a Bet-Lèhem amb aquesta recomanació: «Aneu, busqueu-lo ben bé, aquest nen, i quan l'haureu trobat, feu-m'ho saber, que jo també vull presentar-li el meu homenatge.» Sortint de l'audiència del rei, es posaren en camí. Llavors s'adonaren que l'estrella que havien vist aixecar-se anava davant d'ells fins que s'aturà sobre el lloc on hi havia el nen. La seva alegria en veure allà l'estrella va ser immensa. Entraren tot seguit a la casa, veieren el nen amb Maria, la seva mare i, prostrats a terra, li prestaren el seu homenatge. Van obrir llavors les seves arquetes per oferir-li presents: or, encens i mirra. Després, advertits en un somni que no anessin pas a veure Herodes, se'n tornaren al seu país per un altre camí.

► Lectura del libro de Isaías (Is 60,1-6)

¡Levántate y resplandece, Jerusalén, porque llega tu luz; la gloria del Señor amanece sobre ti! Las tinieblas cubren la tierra, la oscuridad los pueblos, pero sobre ti amanecerá el Señor y su gloria se verá sobre ti. Caminarán los pueblos a tu luz los reyes al resplandor de tu aurora. Levanta la vista en torno, mira: todos esos se han reunido, vienen hacia ti; llegan tus hijos desde lejos, a tus hijas las traen en brazos. Entonces lo verás y estarás radiante; tu corazón se asombrará, se ensanchará, porque la opulencia del mar se vuelca sobre ti, y a ti llegan las riquezas de los pueblos. Te cubrirá una multitud de camellos, dromedarios de Madián y de Efá. Todos los de Saba llegan trayendo oro e incienso, y proclaman las alabanzas del Señor.

► Salmo responsorial (71)

R. *Se postrarán ante ti, Señor, todos los pueblos de la tierra.*

► Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 3,2-3a.5-6)

Hermanos: Habéis oído hablar de la distribución de la gracia de Dios que se me ha dado en favor de vosotros, los gentiles. Ya que se me dio a conocer por revelación el misterio, que no había sido manifestado a los hombres en otros tiempos, como ha sido revelado ahora por el Espíritu a sus santos apóstoles y profetas: que también los gentiles son coherederos, miembros del mismo cuerpo, y partícipes de la misma promesa en Jesucristo, por el Evangelio.

► Lectura del santo Evangelio según san Mateo (Mt 2,1-12)

Habiendo nacido Jesús en Belén de Judea, en tiempos del rey Herodes, unos magos de Oriente se presentaron en Jerusalén preguntando: «¿Dónde está el Rey de los judíos que ha nacido? Porque hemos visto salir su estrella y venimos a adorarlo».

Al enterarse el rey Herodes, se sobresaltó y toda Jerusalén con él; convocó a los sumos sacerdotes y a los escribas del país, y les preguntó dónde tenía que nacer el Mesías.

Ellos le contestaron: «En Belén de Judea, porque así lo ha escrito el profeta: "Y tú, Belén, tierra de Judá, no eres ni mucho menos la última de las poblaciones de Judá, pues de ti saldrá un jefe que pastoreará a mi pueblo Israel"».

Entonces Herodes llamó en secreto a los magos para que le precisaran el tiempo en que había aparecido la estrella, y los mandó a Belén, diciéndoles: «Id y averiguad cuidadosamente qué hay del niño y, cuando lo encontréis, avisadme, para ir yo también a adorarlo».

Ellos, después de oír al rey, se pusieron en camino y, de pronto, la estrella que habían visto salir comenzó a guiarlos hasta que vino a pararse encima de donde estaba el niño. Al ver la estrella, se llenaron de inmensa alegría. Entraron en la casa, vieron al niño con María, su madre, y cayendo de rodillas lo adoraron; después, abriendo sus cofres, le ofrecieron regalos: oro, incienso y mirra. Y habiendo recibido en sueños un oráculo, para que no volvieran a Herodes, se retiraron a su tierra por otro camino.